

І неодинокий.
Найду тобі рівню
Хоч за морем синім,
Або крамарівну,
Або сотниківну,
Таки панну, сину.
У червоних черевичках,
В зеленім жупані
По сьвітлиці похожає,
Як пава, як пані,
Та з тобою розмовляє, —
В хаті як у раю;
А я, сину на покуті
Тільки поглядаю.

Ой сину мій, сину,
Моя ти дитино,
Чи є красчий на всім сьвіті,
На всій Україні?
Нема красчого й не буде —
Дивуйте ся, люде!
Нема красчого!... А долю...
Долю роздобуде.»

[II.]

Ой зозуле, зозуленько,
На-що ти кувала,
На-що ти їй довгі літа,
Сто літ накувала?
Чи є ж таки на сім сьвіті
Слухняная доля?
Ох, як-би то! Вміла б мати
З німецького поля
Своїм діточкам закликать
І долю і волю,
Та ба!... а зле безталання
Зострінеться всюди,
І на шляху, і без шляху,
Усюди, де люде.